

עמ"ת 6621/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 6621-08-20 מדינת ישראל נ' למאיר(עציר)

תיק חיצוני: 446023/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים מדינת ישראל

נגד

משיבים פלוני (עציר)

החלטה

1. ערר על החלטת כב' בית משפט השלום (כב' השופטת מריה פיקוס בוגדנוב) במסגרת מ"ת 56490-07-20 מיום 3/8/20. ב"כ הסכימו כי ההחלטה תנתן בהעדרם.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), תקיפה סתם (בת זוג), והיזק לרכוש במזיד.
3. על פי המתואר בכתב האישום, המתלוננת והמשיב היו בני זוג, כשהמשיב גר ביחידת דיור בבית הוריו בטירת הכרמל; ביום 21/7/20 נטל המשיב מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה, והחל תוקף אותה- המשיב סטר למתלוננת, דחף אותה בחזה, וירק עליה. המתלוננת ניסתה להימלט מחוץ לדירה, ואז המשיב שב וסטר לה.
4. המשיב אחז בשיער המתלוננת, ומשך אותה לתוך הדירה, תוך השלכת אבנים ואדמה עליה; המתלוננת נמלטה לחדר השירותים; לאחר זמן מה יצאה ממנו; או אז אחז בה המשיב, וגזר במספרים תוספת שיער שהייתה בראשה; לאחר מכן ניסה לשפוך כוס קפה על המתלוננת, זרק עליה סיגריה שעישן, ומרח על פניה אודם, תוך שאגב שהוא עושה כן, איים המשיב על המתלוננת "זונה, תמותי". בהמשך- שבר המשיב את משקפי המתלוננת וניפץ את מכשיר הטלפון הנייד שלה.
5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
6. ביום 26/7/20 התקיים דיון בסוגיית המעצר; ב"כ המשיב הסכים לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית. בית המשפט קמא קבע כי אמנם מדובר במשיב שלחובתו אין עבר פלילי, אך קיימים כמה פרמטרים המעצימים עצמת עילת המעצר, לרבות מצבו הנפשי של המשיב, וכן האינדיקציה לשימוש בסמים.
7. בית המשפט קמא שמע חלופה מוצעת בעתלית ומערך מפקחים; בית המשפט קמא סבר כי הפיקוח המוצע לא הרשים מספיק, ובהינתן קרבת החלופה, ומשמעות עבירות אלמ"ב בפסיקה בכלל ובמקרה הקונקרטי בפרט, יש לקבל תסקיר טרם שקילת חלופה.
8. ביום 28/7/20 הודיע שירות המבחן כי הגשת התסקיר עלולה להתעכב פרק זמן לא מבוטל, זאת בשל התפשטות

נגיף הקורונה, והעומסים שהצטברו מהלך שביתת שירות המבחן.

9. לאור הודעת שירות המבחן ביקש ב"כ המשיב להקדים ולקיים דיון, בלא להמתין לתסקיר, תוך שהוא מצוין כי הוא נכון לעבות חלופה מוצעת גם באיזוק.
10. ביום 3/8/20 התקיים דיון בבקשה; מסגרת הדיון הוצגה חלופה מוצעת בחיפה, במערך פיקוח אחר; בית המשפט התרשם כי מדובר במפקחים תקינים, המכירים המשיב, צרכיו והטיפול התרופתי לו הוא זקוק.
11. עוד צוין בית המשפט קמא, כי האינדיקציה לגבי שימוש בסמים נחלשה, ולגבי המצב הנפשי "נראה כי עם טיפול נאות המצב מאוזן. במידה ואכן יהיה פיקוח על נטילת התרופות, ניתן יהיה להפחית המסוכנות הנובעת מעניין זה".
12. בית המשפט הוסיף כי "אין זה סביר להמתין כחודש וחצי נוספים", וההתרשמות, בצד העובדה כי "אין מדובר בזוג נשוי שלהם יש משק בית משותף וילדים משותפים", יש בכך להפחית עצמת העילה והמסוכנות.
13. עוד צוין בית המשפט קמא כי הגם שמיקום החלופה המוצעת "אינו אופטימלי והוא נמצא בעיר חיפה", עדיין בנסיבות תיק זה מדובר במרחק "מספיק גדול".
14. בנסיבות אלו ראה בית המשפט קמא להעדיף חלופה על פני מעצר; החלטה זו היא שביסוד הערר.
15. בהודעת הערר שבה העוררת על ההלכות בנוגע לעבירות אלמ"ב, על כך שיש לבחון ה"גוון והצבע", ולאו דווקא עצמת האלימות, וכן הפנתה לעברו התעבורתי של המשיב (נהיגה תחת השפעה) ולעובדה כי המשיב קיבל קנס בגין אי ציות לתקנות בריאות הציבור (קורונה), כדי ללמד על חשיבות החוק בעיניו.
16. המשיב מצידו סמך יתדותיו על החלטת בית המשפט קמא, על כך כי הטענה בדבר תחלואה כפולה אינה נכונה, ככל הנראה, והדגיש כי מדובר בצעיר נטול עבר המצוי במעצר מזה כשבועיים, שיש להניח כי נתנו בו אותותיו.
17. עוד מצוין המשיב כי יש להתחשב בהתפשטות נגיף הקורונה והעובדה כי המשיב שהה במעצר ונחשד כחולה שנדבק (דבר שהופרך), והדברים גרמו למשיב להכבדה וסבל.
18. שבתי ועיינתי בטענות הצדדים ובחומר בערר. לאחר בחינת הטענות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.
19. נכון אני לצאת מנקודת הנחה כי המפקחים תקינים. יחד עם זאת- שילוב המעשה והעושה במקרה דנן, יחד עם **סמיכות החלופה**, בנסיבות המקרה, מצריכים הרחקת החלופה, או עיבוי, או המתנה לתסקיר.
20. כידוע, חלופה, או מעצר באיזוק, הנם "חליפה" הנתפרת למידות הנאשם הספציפי- המסוכנות העולה ממנו, חומרת האישום והמסוכנות הנובעת מחומרה זו, בשילוב של איכות מפקחים, ריחוק וכיו"ב.
21. בנסיבות המקרה דנן, שילוב הדברים אינו מאפשר קבלת החלופה כמות שהיא.
22. **המעשה**- בנקודת המעשה, דעתי כדעת המאשימה, כי הגם שרף האלימות שננקט אינו גבוה, הצבע והגוון שבאירוע מדאיגים ביותר.

23. ראשית- מדובר בתקיפה מתמשכת; פעמיים נמלטה המתלוננת (פעם החוצה ופעם לחדר השירותים) ופעמיים לא היה בכך להקהות זעמו של המשיב.
24. שנית- העובדה כי הצדדים אינם נשואים, אינם בעלי ילדים, לא הקהתה עצמת האירוע; אדרבא- לא אחת ילדים או קשר נישואין ממתנים מחלוקת.
25. שלישית- **ועיקר**- האירוע כולל סממנים מובהקים של השפלה והתעמרות, אלמנט שלטעמי מגביר מאד את המסוכנות- כך, עת המשיב מושך את מתלוננת חזרה לבית- המשיכה מבוצעת בשיער; כך, עת יורק המשיב על המתלוננת; וכך- עת מבוצע האקט הקשה של גזירת תוספת השיער.
26. רביעית- בצד האלימות הפיזית ננקטת אלימות מילולית, הכוללת ביטוי "זונה תמותי", שוב כאלמנט המגביר עצמת העילה ותחושת המסוכנות.
27. חמישית- מעבר לשימוש בידיים, סטירות וכיו"ב, נעשים ניסיונות נוספים **להשפיל** המתלוננת- לרבות ניסיון לשפוך עליה קפה, זריקת סיגריה, מריחת האודם ושבירת משקפיה; זאת ועוד- גם לאחר האלימות, שובר המשיב את הטלפון הנייד של המתלוננת.
28. שישית- להבנתי כל האירוע מתרחש, ביחידה הצמודה לבית הורי המשיב; צמידות זו והאפשרות כי מי נמצא בבית הסמוך, אינם מרתיעים המשיב.
29. **העושה**- אכן, מדובר במשיב לחובתו אין עבר פלילי בנושא אלימות.
30. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך משדובר באישום המקים מסוכנות סטטוטורית, שכן באירועי אלמ"ב, עת האירוע מקורו בהתפרצות רגשית ספונטנית, על רקע קשר זוגי, שאלת העדר העבר אינה פרמטר משמעותי להקהית מסוכנות.
31. גם ברמה הקונקרטית, קשה לתת אמון במשיב.
32. מדובר במי שלכאורה הורשע בעבירת תעבורה, וכן באי ציות להוראות בריאות העם.
33. עיקר- מדובר במי שאין חולק כי הוא סובל מתחלואה נפשית. על פי המסמכים המצורפים, (סיכום מלר"ד), תיאר המשיב לשוטרים שהוא סובל מבעיות פסיכיאטריות, והוא לייעוץ; מהלך הייעוץ ציינה הפסיכיאטריה, כי היא מכירה את המשיב מבדיקה קודמת שערכה לו בשנת 2016, עת המשיב היה חייל, "היה במצב פסיכוטי על הגבול לאשפוז כפוי". מסגרת הבדיקה **הנוכחית** ציין המשיב כי גם כיום "מתאר שיש מחשבות שרוצים לפגוע בו.. מתאר שיש לו מדי פעם תחושות מוזרות בפנים.. שולל כל כוונה לפגוע בעצמו או באחרים".
34. גם בהיעדר שימוש בסמים, הרקע הנפשי משמש כאלמנט משמעותי להגברת סיכון; אכן, יכול וטיפול תרופתי יקהה הסיכון, אך גם בהינתן פיקוח איכותי, היכולת באמת לפקח על נטילת התרופות בעייתית. (ראה למשל סברת אם המשיב בחקירתה, כי התרופות נלקחות באופן קבוע ש' 40 וראה לעומת זאת סיפא החקירה).
35. זאת ועוד- עיון בהודעות המתלוננת מעלה דאגה גם בנוגע להתנהגות רכושנית (ראה הודעה 22/7).

36. סיכומם של דברים- שילוב העושה והמעשה כאן מעלה מסוכנות מדאיגה; מדובר בחלופה קרובה (אולי אף יותר מהקודמת שהוצעה). יתכן ועיבוי החלופה היה מביא להקלת מה (בשל המימד הפסיכולוגי של ההתראה ולא דווקא כאמצעי מנע), אך מדובר בסוגיה לא פשוטה; לחילופין ניתן להציע חלופה מרוחקת או להמתין לתסקיר.

37. בנסיבות אלו, סבורני כי בחלופה שהוצעה אין כדי להקלות במידה מספקת המסוכנות; התיק מוחזר מטה אפוא על מנת לפעול באחת הדרכים שהותוו, בהתאם לשיקול דעת בית המשפט קמא. המשיב יישאר עצור עד החלטה אחרת של בית המשפט קמא.

ניתנה היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.